

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

De Euangelij diffinitione, & intentione sua Cap. i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

LIBER PRIMVS.

De Euangelij diffinitione, & intentione sua.

CAPVT I.

Cum Quid sit christianismus nescientibus aperire
 statuerim, hunc librum quo Euangelicæ doctrine
 ueritatem approbamus, ut orationibus tuis adiu/
 tus, ad optatum finem perueniam, tuo nomini Epi/
 scoporum ornamentum Theodore dedicaui. Ac
 in primis quid nobis hoc Euangelij nomine signifi/
 cetur, & quanam huius uerbi potestas sit, declarandum esse arbi/
 tror. Euangelium igitur dicimus quod eternorum atq; incorrupti/
 bilium bonorū, quæ certe suprema & maxima sunt, & ex antiquissi/
 mis prædicta temporibus, nuper uero splendore sui orbem illustran/
 tia, cunctis hominibus annunciat, quod non cæcas caducasq; huius
 sæculi diuitias, nec breuem hanc calamitosamq; uitam, nec instabi/
 lia corporis commoda, sed animarum quæ intellectualis substantiæ
 sunt, a quibus etiam corporum bona, quasi umbra consequentia de/
 pēdet, summam propriamq; nobis affert felicitatem, cuius quasi ca/
 put religio est, non illa gentilibusq; falsa & ficta errorisq; plena nomē
 eumentita est. sed hæc nostra, quæ ipsarum rerum uitate appellatio/
 nem adinuenit, quam animi ad unum solum & uerum deum firmā
 stabilemque conuersionem, & uitam quæ mandatis eius peragat esse
 asserimus. Qua quidem ex uita amicitia etiam inter deum & homi/
 nes constituitur, amicitiam uero beatitudo illa ultima & felicissima
 finis consequitur, qui a superioribus dependet, inde gubernatur, ac
 rursus eo peruenturus est. Quid igitur hac inter deum & homines
 amicitia melius nobis, atq; beatius excogitari potest? Nonne uitæ,
 lucis, ueritatis, bonorumq; omnium ipse fons atq; largitor est? An
 non ipse ut cuncta & sint & iuuant, causam in seipso complectitur?
 Qua ergo re indigebit, qui eius amicitiam adeptus est? qui rerum
 omnium creatorem charitate sibi coniunxit? qui patrem atq; tuto/
 rem illum sibi ascripsit? Non possumus profecto dicere, quin omnia
 quæ ad animam, quæq; ad corpus, quæq; ad externa pertineant opti/
 me beatissimeq; is possideat, qui charitate proximus deo factus, be/
 tissimam eius amicitiam exacta exquisitaq; religione cōsecutus est.
 Hanc ergo salutarem hominum ad deum cōuersionem atq; amici/
 a 3 tiam

DE PRAEPARATIONE EVANGELICA.

tiam ab omnipotenti deo missus deus uerbum quasi lucis infinitae splendor punctis annunciant. Non hinc aut aliunde, sed undique cunctis ex gentibus ad deum uerum, graecos simul & barbaros, omnem sexum, omnem aetatem, diuites & pauperes, sapientes, & contra, liberos ac seruos, magna uoce conuocat, hortaturque omni studio ac cura hoc donum suscipiamus. Nam sicuti eiusdem naturae atque substantiae nos omnes creauit. Sic rursus cognitionem & charitatem suam aequaliter omnibus proposuit, qui gratiam eius ex toto animo complectuntur, & colunt. Hanc dei erga nos charitatem quae Christi ipsius dei patris uerbum est, ipse quoque Deus non respiciens ad peccata hominum, sed se ipsum eis reconcilians uniuerso, sicut diuina exclamat scriptura orbi annunciat. Venit namque ait, & annunciauit pacem illis, qui longe sunt, & pacem illis qui prope sunt, quae olim Haebrei diuinitus docti praedicabant. Quidam enim eorum clamant. Recordabuntur & reuertentur ad dominum omnes fines terrae, & adorabunt coram eo omnes patriae gentium, quia domini est regnum terrae, & ipse dominabitur gentium. Et rursus. Dicite in gentibus, quia dominus regnauit, etenim firmauit orbem terrae, qui non commouebitur. Alius conspicuus erit dominus in ipsis, & conteret penitus deos omnes gentium terrae, adorabuntque ipsum singuli, ex loco suo. Haec expressis temporibus dicta diuinis oraculis, nunc ad nos saluatoris nostri Iesu Christi praedicatione peruenerunt, sic praedictam olim & expectatam a sanctis uiris omnium gentium uocationem/ ueritatisque cognitionem uerbum dei, quod nuper de celo descendit, operaque fecit multo ante praedicta nobis annunciat.

De his quae solent obijci Gentibus, & Iudaeis. CAP. II.

Sed sentio me impetu quodam animi, & desiderio nimium pro uectum. Antea enim quam nostra confirmemus, quae solent obijci refutanda esse uidentur. Nam cum multi non ratione Christianam religionem, sed inconsiderata fide, unde fideles appellantur, susceptam esse putent, iure nos, qui ueritatem euangelicam, argumentis, signis, atque uestigijs approbare his libris aggressi sumus, ad praeparationem suscepti negocij respondendum ad illa prius esse putamus, quae uel a Graecis/ uel a Iudeis, ac maxime a curiosis nobis solent opponi. Non enim aliter arbitror ordine certo, ac serie

*Recordabuntur
et adorabunt
coram eo omnes
patriae gentium
quia domini est
regnum terrae
et ipse dominabitur
gentium.*